

„Припаса сабля фрингія,
 „Задигна пушка боилія,
 „На планината отиде,
 „На хайдушката равнина.

 „Кату са на лѣво завжртѣ,
 „Доро са скличи на десно,
 „Салтъ хазнатаря остана.
 „Тогазъ мжжка ся рожба намѣри,
 „Сама го ѣ Бурьяна кржстила
 „Хубаво име Иванчу.“ и проч. и проч.—

Невѣроятна удивителна и неустрашима храбрость и юначество отистинж! Тукъ му е сега мѣстото да споманемъ за войниците и войнишките села, и за Яничяритѣ и Кърджалийтѣ; понеже много отъ бжлгарскитѣ хайдутѣ и войводи сж се присѣдинили съ тѣхъ, особено съ Кърджалийтѣ кѣмъ края на XVIII-я и въ началото на XIX-я вѣкъ.—

Тѣ си иматъ происхождението и началото отъ времето на привземаньето ѣмъ отъ Турцитѣ; понеже тѣ сж се покорили и придали на Султанъ Мурата I преди паданьето на Велико Търново и завладяваньето му отъ Турцитѣ въ годинитѣ 1362 до 1389; т. е. въ времето когато е царувалъ тоя Султанъ— Тія села слѣдователно сж были въ Тракія преимущественно; и тѣ сж слѣдующитѣ: *Котелъ, Копривщица, Панагюрище, Ямболъ, Жеравна, Градецъ, Сливенъ, Конаре и Чешина* *). Тія села всички почти се намиратъ на високитѣ долини на Стара планина, Родопскитѣ планини и Средня гора. Жителитѣ на тія села се придали Султанъ Мурату I съ условіе на една почти пол' независимостъ; спорядъ това, тѣ сж имали едно независимо почти отъ турцитѣ самоуправленіе, и сж си имали тѣхни особни народни управители, или войводи и князове; тѣ не сж плащали никаквж данъ на турцитѣ, были свободни отъ всякаква ангарія (работа) и най забѣлежителното е, че имали право: да

*) Виджъ Иречежъ Исторія стр. 452.